بار الها، ای پروردگار مردم، و ای از میان برنده ی بیماری، - این بنده را - شِفا ده که شِفادهنده تویی و شفادهنده ای جز تو وجود ندارد؛ چنان بهبودی و شفایی عنایت بفرما که هیچ بیماری باقی نگذارد.

از انس رضی الله عنه روایت است که وی به ثابت رحمه الله گفت: آیا دعایی را که رسول الله صلی الله علیه وسلم بر بیماران می خواند، بر تو نخوانم؟ ثابت گفت: بله؛ انس این دعا را خواند: «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، مُذْهِبَ البَأسِ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لاَ شَافِيَ إِلاَّ أَنْتَ، شِفَاءً لاَ يُغَادِرُ سَقماً»: «بار الها، ای پروردگار مردم و ای از میان برنده ی بیماری، - این بنده را - شِفا ده که شِفادهنده تویی و شفادهنده ای جز تو وجود ندارد؛ چنان بهبودی و شفایی عنایت بفرما که هیچ بیماری باقی نگذارد».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

انس بن مالک رضی الله عنه ثابت بنانی را صدا کرده و به او می گوید: آیا دعایی را که رسول الله صلی الله علیه وسلم بر بیماران می خواند بر تو نخوانم؟ دعایی که در آن پروردگارش را می خواند تا بیماری و رنج و درد را از بیمار دور نماید و شفایی به او عنایت کند که بعد از آن بیماری نباشد. علما با وجود سه شرط رقیه خواندن را جایز می دانند: 1- با کلام الله متعال یا اسماء و صفاتش باشد. 2- با زبان عربی یا زبانی باشد که معانی کلمات آن مفهوم است. و مستحب است با الفاظ وارده در احادیث باشد. 3- معتقد باشد رقیه ذاتا تاثیر ندارد بلکه تاثیر آن وابسته به تقدیر خداوند متعال است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5541